

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סוטה

דפים ז - יג, פרשת חיי שרה תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

סדרה ז-ט

*הבאת הסוטה למקדש. *מדה במדה בסוטה.

- א. סדר הבאת הסוטה אמקדש עד ההשקאה 1. הבעל מוליכה לב"ד שבעירו, ומוסרים לו שני ת"ח שיעלו עמו לירושלים שמא יבא עליה בדרך והטעם שמא אחד יצטרך לנקביו ובשדה אף בשנים איכא ייחוד או כדי שיעידו, וצריך שיהיו ת"ח משום ייחוד או להתראה. 2. לרבי יהודה בעלה נאמן עליה שנאמר והביא האיש את אשתו וכן בק"ו דנאמן על נדה שהיא בכרת, ודחוהו שכרת חמירא וכן יש לה היתר משא"כ סוטה היא מים גנובים ימתקו. 3. העלוה לב"ד הגדול שבירושלים בגז"ש תורה ומאיימים עליה כמו בעדי נפשות, אומרים לה קודם המחיקה בתי הרבה עושה יין שחוק ילדות ושכנים הרעים עשי לשמו הגדול שלא ימחה, ואחרי המחיקה מאיימין שתעמוד על בורייה ותשתה שדומה לסם יבש על בשר חי שמחלחל רק אם יש מכה. 4. אומרים לפניה דברי אגדה ומעשים מהתורה שיהודה הודה ולא בוש כדי שתמר לא תישרף ואמר צדקה ממני ובזכותו ראובן הודה כדי ששאר אחיו לא יהיו בחשד שנאמר יחי ראובן וזאת ליהודה והם זכו לעוה"ב וכן בעוה"ז להם לבדם ניתנה הארץ. 5. אם אמרה טמאה אני כותבת שובר על כתובתה ויוצאת, וזהו כמ"ד כותבין שובר או במקום שלא כותבים כתובה, ולאביי תני מקרעת כתובתה. 6. אם אמרה טהורה אני מעלין אותה לשער המזרח אחרי שהורידה כדי לייגעה שתודה כמו בעדי נפשות, ושם משקין סוטות וכן מטהרין מצורעים שנאמר בהם לפני ה' ושם מטהרים יולדת זב וזבה שיעמדו על קרבנם. 7. אין משקין שתי סוטות כאחת שנאמר אותה והטעם כדי שלא יהא לבה גס בחברתה ואיכא בינייהו להשקות רותתות בשני כהנים דליכא נמי עשיית מצוות חבילות. 8. הכהן אוחז בבגדיה עד שמגלה את לבה ואפילו שנקרעו ונפרמו וכן סותר את שערך ולרבי יהודה זהו רק אם אינו נאה, ומקשינן דלר"י אשה נסקלת ערומה ורבנן פליגי, ומתריצין דהכא ר"י חייש שאם תצא זכאית יתגרו בה פרחי כהונה שראוה ורבנן הכא בעו ונוסרו כל הנשים והתם המיתה הוא ייסור וצער דגופא עדיף לה מבזיונא וזהו מיתה יפה עבודה. 9. היתה מכוסה בגדים יפים נותנים עליה מכוערים, ומורידים ממנה את תכשיטיה וקמ"ל דלא אמרינן שעם תכשיטים יש לה בזיון טפי, ומביא חבל המצרי וקושרו למעלה מדדיה כדי שלא ישמטו בגדיה ולכן סגי בצלצול קטן. 10. כל הרוצה יכול לראותה,

אנשים רשות נשים חובה חוץ מעבדיה ושפחותיה שלבה גם בהן.

ב.

מדה במידה לא בטילה לגבי ארבע מיתות ב"ד וכן במדה שאדם בה מודדין לו שנאמר בסאסאה ואפילו תרקב קב רובע תומן ועטכלא שנאמר כי כל סאון סואן. ומייתי לגבי סוטה 1. עמדה על פתח ביתה להראות, לכן הכהן מעמידה על שער ניקנור ומראה קלונה לכל. 2. פרסה סודדין נאין על ראשה, נוטל כיפתה ומניחו תחת רגליה. 3. קישטה פניה, מוריקות. 4. כחלה עיניה, בולטות. 5. קלעה שערה, הכהן סותר. 6. הראתה באצבע, צפרניה נושרות. 7. חגרה בצלצול, חבל המצרי. 8. פשטה יריכה, נופלת. 9. קיבלתו על כריסה, צבה. 10. האכילתו מעדני עולם, קרבנה מאכל בהמה. 11. השקתו יין משובח, מים המרים. 12. כוסות משובחים, מקידה של חרס. 13. עשתה בסתר, יושב בסתר שם בה פנים או המקום פרסמה בגלוי. 14. גילתה עצמה, המקום גילה עליה. 15. התחילה בדרך ואח"כ הבטן לפיכך מתקללת בסדר הזה אבל המים בודקין בסדר כניסתן. 16. סוטה נתנה עיניה במי שאינו ראוי לכן מה שביקשה לא קיבלה ומה שבידה נטלו הימנה, וכן נחש הקדמוני שהיה אמור להיות מלך ובקומה זקופה ומאכלו כאדם ורצה לשאת את חוה, וכן מצינו: בקין, קורח, בלעם, דואג, אחיתופל, גיחזי, אבשלום, אדוניהו, עוזיהו, והמן.

צדף י

*שמשון. *יהודה.

א.

סוגיית שמשון הגיבור 1. הלך אחר עיניו ומרד בעיניו לפיכך פלשתים נקרו את עיניו, וכן אבשלום נתלה בשיער שנתגאה בו, נעצו בו עשר לונביאות כנגד שבא על עשר פילגשי אביו, ושלוש שבטים בלבו על שגנב שלש לבבות, וכן מדה טובה מרובה שמרים המתינה שעה למשה והמתינו לה כל ישראל כשנצטרעה, יוסף קבר את אביו ומשה קברו וה' התעסק בקבורת משה. 2. תחילת קלקולו בעזה לכן לקה שם ואח"כ היה בתמנת. 3. דלילה נקראה כך על שדלדלה את כחו שסר ממנו, ואת לבו שגילה סודו וידעה כיון שניכרים דברי אמת או שהזכיר שם שמים, ומעשיו שסרה ממנו שכינה, ואילצתו ע"י שנשמטה מתחתיו בגמר ביאה. 4. המלאך אמר לאמו שלא תאכל כל טמא וזה דברים האסורים לנזיר, וה' בקע את המכתש בלחי החמור ונתלו חייו בדבר טמא כיון שהתאוה לדבר טמא. 5. ותחל רוח ה' שחלה נבואת יעקב אבינו יהי דן נחש או שבטלה שבועת אבימלך, לפעמו כמו פעמון, בין צרעה ובין אשתאול שהיו שני הרים גדולים ושמשון עקרן וטחנן זה בזה, וה' ברכו באמתו שזרעו כנחל שוטף. 6. שמשון קרא לה' זכרני נא שעשרים ושתים שנה שפט את ישראל ולא אמר לאף אחד העבר לי מקל. 7. לכד שלש מאות שועלים שחוזרים לאחוריהם ויפרעו מפלשתים שחזרו בשבועתן. 8. בין כתפיו של שמשון היו ששים אמה שנתן עליו את דלתות ומזוזות העיר עזה. 9. ויהי טוחן בבית האסורים לשון עבירה, שכל אחד הביא את אשתו שתתעבר ממנו, ואמרינן שכל המזנה אשתו מזנה עליו. 10. שמשון דן את ישראל כמו ה' שנאמר ידין עמו כאחד, ונקרא להו"א על שם ה' שהוא שמש ומגן ולמסקנא מעין שמו כיון שהגין על ישראל. 12. בלעם היה חיגר ברגלו אחת שנאמר וילך שפי, ושמשון בשתי רגליו שנאמר שפיפון. 13. חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה ולקו בהן: שמשון בכחו וכתוב ויסר כחו, שאול בצוארו ונפל על החרב, אבשלום בשערו שהיה יפה ונתלה בו והפרד שתחתיו עבר ונפתחה גהנום מתחתיו, צדקיהו בעיניו והתעוור, ואסא ברגליו וחלה בפודגרא שהיא כמחט בבשר החי ונענש על שעשה אנגריא בת"ח שנאמר אין נקי. 14. כתיב בשמשון שירד תמנתה ויהודה עלה לשם, ומתריצין שמשון נתגנה בה ויהודה נתעלה,

או היו שנים, או שעמדה באמצע ההר.

ב.

1. סוגיית יהודה. תמר ישבה בפתח עינים, זהו פתחו של אברהם שכל עינים צופות לראותו ושם נטע אשל שזה פרדס או פונדק וכולם ברכו בו לה, או שם מקום, או שנתנה עינים לדבריה שהיא גיורת פנויה יתומה וטהורה. 2. כיון שכיסתה את פניה בבית חמיה יהודה לא הכירה ולכן כשראה אותה חשבה לזונה, ומכאן בכלה שצנועה בבית חמיה זוכה ויוצאים ממנה מלכים ונביאים שאמוץ ואמציה היו אחים. 3. היא מוצאת שסימניה נתרחקו ע"י השטן ואז נעשתה כיונה אלמת ונתקרבו ע"י גבריאאל, לדוד מכתם שיצא ממנה דוד שהיה מך תם לכל או שנולד מהול והיתה מכתו תמה, או שהקטין את עצמו כדי ללמוד תורה. 4. תמר שלחה לחמיה לאיש אשר אלה לו אנכי הרה, וילפינן מהכא שנוח לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים. 5. יהודה נתבשר בהכר כיון שבישר לאביו על הכתונת בלשון הכר, נא לשון בקשה. 6. אמר צדקה ממני ובגלל שקידש שם שמים בגלוי כולו נקרא על שם ה', ויוסף שקידש בסתר הוסיפו לו אות ה' שנאמר עדות ביהוסף. 7. יצאה בת קול שבזכות שהציל את תמר ושני בניה ינצלו מהאש חנניה מישאל ועזריה, וצדקה ממני שיצאה בת קול ואמרה שהדברים יצאו ממני. 8. ולא יסף עוד לדעתה זהו שלא פסק כמו קול גדול ולא יסף.

צדקה יא- יב

*פרעה וקושי השעבוד. *מרים ומשה.

א.

1. ויקם מלך חדש פליגי האם חדש ממש או שנתחדשו גיורתיו מדלא כתיב וימת וימלוך ועשה את עצמו כאילו לא ידע את יוסף. 2. כיון שהתחיל בעצה שנאמר ויאמר אל עמו לקה תחילה שנאמר ובכה ובעמך. 3. הבה נתחכמה לו זהו לה' מושיען של ישראל דכתיב ה' באש יבא ובחרבו את כל בשר, ואמרו נדונם במים כיון שה' נשבע שלא יביא מבול לעולם ולא ידעו שמביא על אומה אחת וכן שמביא אותם לים וזהו כי בדבר אשר זדו עליהם שנתבשלו באותו נזיד. 4. שלשה היו באותה עיצה: בלעם שיעץ נהרג, איוב ששתק נידון ביסורין, ויתרו שברח צאצאיו ישבו בלשכת הגזית שנאמר משפחות סופרים מבני הקינים. 5. ונלחם בנו ועלה מן הארץ, כאדם שתולה קללתו באחרים. 6. וישימו עליו למען ענותו, ששמו מלבן על צואר פרעה ולכן לא יכלו לומר איסטניס אני. 7. ערי מסכנות לשון סכנה או מסכן לבעליהם, פיתום שפי תהום בלעו ורעמסס שמתרוסס. 8. כן ירבה וכן יפרוץ רוח"ק השיבה, ויקוצו מפני בני"י שהיו בעיניהם כקוצים. 9. העבידו בפרך זהו בפה רך או בפריכה, בחומר ולבנים ואח"כ בכל עבודה בשדה, ואת כל עבודתם שהחליפו מלאכת גברים לנשים. 10. בשכר נשים צדקניות נגאלו ששאבו מים וה' זימן להם דגים קטנים ושפתו קדירת חמין ודגים ורחצו וסכו את בעליהם והאכילו והשקו ונזקקו להם בין שפתים ובשכר זה זכו לביזת מצרים, וכאשר התעברו חזרו לבתיהן וילדו תחת התפוח וה' שלח מלאך ששיפרם כחיה והניקם דבש מסלע ושמן מחלמיש, והמצרים באו להרגן ונבלעו בקרקע וכן חרשו על גבם ואח"כ בצבצו כעשב השדה ובאו עדרים לבתיהם ועל הים הם הכירו את ה' תחילה. 11. המילדות העבריות היו יוכבד ובתה מרים או כלתה אלישבע, ונקראו שפרה על שיפור הולד ופועה שפעתה לולד או ברוה"ק שאמה עתידה ללדת בן שיושיע את ישראל. 12. וראיתן על האבנים, מסר להן סימן כאשר כורעת לילד ירכותיה מצטננות כאבנים, או ירך מכאן ומכאן והולד באמצע, ובן פניו למטה ובת למעלה. 13. כאשר דיבר אליהן פרעה שתבען לדבר עבירה, ותחיין את הילדים במים ומזון,

ואמרו שהם כחיות שעמ"י נמשלו לחיה כגון גור אריה יהודה. 14. ה' עשה להם בתי כהונה מאהרון לויה מנשה ומלכות מדוד שנקרא אפרתי משום שבא ממרים שנקראה אפרת והיתה אשת כלב בן חצרון שנקרא בן יפונה על שפנה מעצת המרגלים והיה חורגו של קנז ונקרא יצר שובב וארדון ואשחור אבי תקוע ומרים נקראה עזובה חלאה ונערה צרת צהר ואתנן. 15. גזירות פרעה בתחילה הריגת הזכרים, אח"כ השלכתם ליאור, ובסוף גזר אף על עמו.

ב. מרים ומשה 1. וילך איש מבית לוי זה עמרם שהיה גדול הדור וגרש את אשתו שאמר לשוא אנו עמלים וכולם גירשו את נשותיהן, ובתו אמרה שגזירתו קשה יותר משל פרעה שהיא גם על הנקיבות ולעוה"ב וודאי מתקיימת, והחזיר את אשתו ועשה לה מעשה ליקוחין באפריון. 2. בת לוי זו יוכבד ואף שהיתה בת מאה ושלושים שהורתה בדרך ולידתה בין החומות נולדו בה סימני נערות, והיתה מעוברת מלפני שלשה חדשים ומקיש לידתה להורתה שלא בצער מכאן לנשים צדקניות שלא היו בפתקה של חוה. 3. כי טוב הוא, שמו טוב או טוביה, הגון לנביאות, נולד מהול, הבית נתמלא אור. 4. אחרי שלשה חדשים לא יכלה להצפינו, ולקחה תיבת גומא כיון שצדיקים ממונם חביב עליהם יותר מגופו משום שאינם גזולים, או דבר רך שיכול לעמוד בפני רך וקשה, ושמה חמר מבפנים וזפת מבחוץ כדי שלא יריח ריח רע. 5. שמה בסוף וזהו ים סוף או אגם. 6. בת פרעה ירדה לרחוץ מגילולי אביה ונערותיה הולכות וזהו לשון מיתה שנחבטו בקרקע מכיון שאמרו לה לפחות את קיימי גזירת אביך. 7. ותשלח את אמתה, שנשארה אחת מנערותיה או ידה השתרבבה אמות רבות. 8. ותראהו את הילד ששכינה עמו, ונקרא נער שקולו כנער או שאמו עשתה לו חופת נעורים בתיבה, וידעה שהוא עברי כיון שהיה מהול. 9. נתנבאה ולא מדעתה שלא ילקה במים האלו אלא במי מריבה שנאמר המה מי מריבה, ובשבילו ניצלו כל עם ישראל. 10. התאריך היה ו' סיון שבו עתיד לקבל תורה ואיכא שלשה חדשים משבעה באדר, או כ"א ניסן שבו עתיד לקרוע את הים ולפי"ז רק החודש האמצעי היה שלם. 11. מרים אמרה לבתיה שתביא מינקת מן העבריות שלא ינק מהמצריות הטמאות שזהו פה שעתיד לדבר עם השכינה, ונקרא עלמה שהלכה בזריזות או העלימה את דבריה. 12. היליכי זהו הי שליכי, והצדיקים מקבלים את אבידתן ונותנים להם שכרן. 13. ותקח מרים שהתנבאה מתי שהיתה רק אחות אהרן שאמה תוליד בן שיושיע את ישראל, וכאשר נולד משה אביה נשקה על מצחה שנתקיימה נבואתה, וכאשר הטילוהו ליאור טפח על ראשה ואמר היכן נבואתך ולכן התייצבה לדעה מה יהיה בסוף נבואתה, שכל הפסוק ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו נאמר על שם השכינה.

עודף יג

*קבורת יעקב ויוסף. *פטירת משה וקבורתו. הדרן!

א. קבורת יעקב ויוסף 1. כאשר הלכו לקבור את יעקב אחי יוסף ובית אביו נכתבו לבסוף, אבל מתי שחזרו הוקדמו לשאר העולים לקבור דמכיון שראו בכבודן של בני ישראל נהגו בהם כבוד. 2. הקיפו בכתרים את ארון יעקב ליד כתרו של יוסף כגורן שמוקף באטד, שבני עשיו ישמעאל וקטורה באו למלחמה והניחו שלושים וששה כתרים. 3. כאשר באו למערת המכפלה עשיו עיכב וטען שיעקב קבר את לאה בחלקו וקנה רק את הבכורה ולא את חלק הפשוט, ושלחו להביא ממצרים את שטר המכירה ע"י נפתלי שהיה קל כאילה, וחושים בן דן הכהו במקל והרג לעשיו ויעקב פתח את עיניו וחיך ואז נתקיימה נבואת רבקה שתשכל משניהם ביום אחד וזהו בקבורתן. 4. כאשר כל עם

ישראל התעסקו בביזת מצרים משה נתעסק בארונו של יוסף כיון שהיו מצוות חביבות עליו, וידע את מיקום הארון מסרח בת אשר, ויוסף היה בארון מתכת משוקע בנילוס וצף או בקברניט של מלכים ונזדעזע והוליכו את ארון יוסף בצד ארון הברית שקיים כל מה שכתוב בזה. 5. מעלת יוסף שהתעסק בקבורת יעקב כיון שכבודו במלכים יותר מבהדיוטות, וכבודו של יוסף שמשם התעסק בארונו שכבודו בגדולים ואח"כ במרובים, והחזירוהו לשכם שמשם גנבוהו. 6. העושה דבר ואחר גמרו נחשב כאילו עשה הכל דכתיב אשר העלו בני ישראל, ואם לאו מורידין מגדולתו שנאמר וירד יהודה, וקובר אשתו ובניו מבת שוע ער ואונן. 7. יוסף נקרא עצמות בחייו על שלא מיחה כשאמרו עבדך אבינו, ומת לפני אחיו על שהנהיג עצמו ברבנות. 8. ויוסף הורד מצרימה שהוריד את אצטגניני פרעה מגדולתן, ונקנה ע"י פוטיפר עבור עצמו לכן נסתרס ונקרא פוטיפרע.

ב. פטירת משה רבינו וקבורתו 1. ה' אמר למשה רב לך באותה הלשון שאמר לעדת קרח רב לכם, או יש לך רב וזהו יהושע היתה שבת של דיו זוגי, או שלא יאמרו כמה הרב קשה והתלמיד סרבן. 2. משה באותו היום היה בן מאה ועשרים שה' ממלא את שנותיהם של הצדיקים, ולא יכל לצאת ולבא בדברי תורה שנסתתמו ממנו שערי חכמה, אבל כחו היה במתניו שפסע שנים עשרה מעלות בבת אחת. 3. משה מת בהר נבו וזהו חלקו של ראובן, וקבור בחלקו של גד ששם חלקת מחוקק ספון וביניהם ארבע מיל והיה מוטל בכנפי שכינה ומלאכי השרת אמרו צדקת ה' עשה, וה' אמר: מי יקום, מי כהחכם, החכמה מאין תמצא, וימת שם משה ספרא רבה דישאל וכן השמיעה בת קול בכל מחנה ישראל, וי"א משה לא מת אלא עומד ומשמש דיליף מהר סיני בגז"ש שם. 4. ויקבור אותו בגי בארץ מואב מול בית פעור לכפר על עוון פעור, וזהו סימן בתוך סימן ובכל זאת לא ידע איש את קבורתו, ומלכות הרשעה שלחה גיסטרא ולעומדים למעלה היה נראה שהוא למטה וכן איפכא, ואף משה עצמו אינו יודע היכן קבור. 5. אחרי ה' אלוקים תלכו אינו כפשוטו שהרי ה' אש אוכלה אלא לילך אחר מידותיו, דחזינן שהקב"ה בתחילת התורה הליבש ערומים מאדם וחוה שעשה להם כתנות עור הבאות מן העור או שהעור נהנה מהם, וכן ביקר חולים מאברהם, ניחם אבליים מיצחק, וקבר מתים ממש ששנאמר בסוף התורה ויקבור אותו. 6. משה רבינו נתאוה להכנס לארץ ישראל לא בכדי לאכול מפריה אלא לקיים את המצוות התלויות בארץ וקיבל שכר כאילו עשאם, וכתוב ואת עצומים יחלק שלל כאברהם יצחק ויעקב, תחת שמסר עצמו למיתה שאמר מחני נא מספרך, ואת פושעים נמנה עם מתי מדבר, והוא כיפר על חטא העגל ובקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה.

הדרן עלך פרק קמאל!

שאלות לחזרה ושינון

דף יא - יב

א. סוגיית פרעה וקושי השעבוד (15)

ב. מרים ומשה (13)

דף יג

א. קבורת יעקב ויוסף (8)

ב. פטירת משה רבינו וקבורתו (6) הדרן!

דף ז - ט

א. סדר הבאת הסוטה עד ההשקאה (10)

ב. מדה במדה בסוטה (16)

דף י

א. סוגיית שמשון הגיבור (14)

ב. סוגיית יהודה (8)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

📖 **ברכות** עם מחודדין בפ"ך.

📖 **שבת** מהדורה חדשה.

📖 **עירובין**

📖 **פסחים**

📖 **שקלים ר"ה**

📖 **יומא**

📖 **סוכה**

📖 **ביצה תענית**

📖 **מגילה-פורים** עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחיר יין לרמ"א

📖 **מו"ק חגיגה**

📖 **יבמות**

📖 **כתובות**

📖 **נדרים**

📖 **נזיר סוטה**

📖 **גיטין**

📖 **קידושין** - עם תורתך שעשועי,

סימני הדף, ותוספתא

📖 **בבא קמא**

📖 **בבא מציעא**

📖 **בבא בתרא א-ב**

📖 **סנהדרין א-ב** עם "יש סדר

לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

📖 **מכות שבועות**

📖 **עבודה זרה הוריות**

מחודדין בפ"ך

📖 **זבחים**

📖 **מנחות**

📖 **חולין**

📖 **בכורות** עם הקדמות ומושגים

📖 **ערכין-תמורה**

📖 **כריתות-מעילה**

📖 **נדה**

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל

השיטות של מוני תרי"ג המצוות.

בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות,

לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.

עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל

יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.

קיצור חודים מנוקד ומסודר.

קיצור אלשין רות

קיצור אלשין אסתר

קיצור אלשין איכה

בקרב בס"ד על שה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות

באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון

רבי בונים שרייבר שליט"א.

איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד

לשגן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.

הקדמות ומושגים - סדר קדשים,

ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

◀ ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~161~

המערכת